

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. Ignium Monstra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Plin. l. 2.
cap. 24.
S. Augu-
stin. l. 12.
de ciuit.
c. 8.

Daniel. 8.
3. Plin.
l. 2. nat.
hist. c. 57.

ti. Itaque & in ipso celo stelle repente nascun-
tur, ait Plinius, & stella noua Cassiopeæ,
& illa vetus stella Veneris, quàm D. Augu-
stinus, ex libris M. Varronis refert, sub
rege Ogyge, magnitudinem, figuram, &
cursum mutauisse, & nuper visi satellites
Iouis, & si quid aliud insoliti natura in-
astris, aut sub astris parit, testantur vel
monstra subinde quædam inibi, vel mon-
strofa emergere. Qualia non Machabæo-
rum duntaxat liber, aut Danielis Prophe-
tæ, qui arietem vidit multicornem, sed eti-
am profani scriptores referunt. Plinij hæc
sunt: *Armorum crepitus, & tubæ sonitus*
auditos è calo, Cimbricis bellis, accepimus,
crebrosq; & prius, & postea. Tertio verò con-
sulatu Marij, ab Amerinis & Tutertibus
spectata arma caelestia, ab ortu occasuq; in-
ter se concurrentia, pulsas, quæ ab occasu
erant. Ipsum ardere calum, minimè mirum
est, & sepius visum, maiore vi ignis nubibus
correptis.

§. V.

Ignium Monstra.

Quod si pro monstro habendum est, &
igni, & aëri ascribi potest. Vti & quando
cælum sanguinea specie apparuit, Philippo
Græ-

Græciam inuadente. Nec non ille clypeus, idem l. 2.
cap. 34. &
seq.
qui ardens ab occasu ad ortum scintillans
transcurrit, solis occasu, L. Valerio, C. Ma-
rio Consulibus. Quin & scintillam è stella
cadere, & augeri terra appropinquantem: ac
postquam lune magnitudine facta sit, illuxisse,
ceu nubilo diei: dein cum in calum se reciperet,
lampadem factam, semel unquam proditur,
Cn. Octauio. C. Scribonio Coss. Vidit hoc Li-
cinius Syllanus proconsul cum comitatu suo.
Imminente Romanis primo ciuili bello,
ignis ex hastis subito emicuit, qui vix po-
tuit extinguì. lb. c. 37. Vidi nocturnis militum vigi-
lijs, ait idem author, inherere pilis pro val-
lo fulgorem effigie ea, & antennis nauigantiũ,
alijsq; nauium partibus: ceu vocali quodam
sono insistent, ut volucres sedem ex sede mu-
tantes: graues, cum solitaria venere, mer-
gentesq; nauigia: si in carina ima deciderint,
exurentes. Gemina autem salutare, & pro-
speri cursus prænuncie, quarum aduentu fu-
gari diram illam ac minacem appellatamq;
Helenam, ferunt. Et ob id Polluci & Castori
id numen assignant, eosq; in mari deos inuo-
cant. Hominum quoque capita, vespertinis ho-
ris, magno presagio, circumfulgent. Omnia
incerta ratione, & in natura maiestate abdita.

Hæc ille. Tametsi & Theologi, & Philosophi multa è naturæ maiestate eruerint, quæ non semper sunt censenda propriè monstra, quia à recta consuetaque secundùm speciem dispositione non deuiarunt. Hominum non capita solùm, verùm etiam reliqua membra, nocturnis, præsertim frigidioribus horis, fulgorem; ac veluti scintillantes stricturas iaculari, cùm diloricantur, sæpius experti sumus, exhalationibus calidis tuæ exilientibus, & per antiperistasin frigoris, se se accendentibus, quæ interdum collectæ conclusæque latuerunt. Quo pacto fortasse Seruio Tullio adhuc puerulo dormienti flammam circa caput emicuisse domestici oculi annotauerunt. Quamquam non potest negari, plurimos Sanctos, diuina etiam vi radiasse, claraque in luce refulsisse. Ob quam causam etiam Diui pinguntur capite radiofo. Neque enim Angeli duntaxat explendescunt ad eum modum, quo luxit is, cuius *aspectus erat sicut fulgur*, sed etiam homines sancti, vt Møyses cuius cornuta facies insolitam lucem facesque iaculans filios Israel exterruit; & ipse sanctus sanctorum, cuius *facies resplenduit sicut sol*. Sed facile est ei,

Val. Max.
1. 1. c. 7.

Matth.
28. 3.
Exod. 34.
29.

Matth.
17. 2.

ei,

ei, lucem producere, qui ipsum condidit solem. De Castore & Polluce, etiam num nauigantibus omen ferentibus, copiosè disputat, in sua Peregrinatione Hierosolymitana Illustrissimus Princeps Nicolaus Raziuilus. Meteora ignita talia posse, Philosophi ostendunt; solere, multi oculati testantur; Deos non esse, fides & Theologi docent; daemones subinde esse malos, quin & bonos Genios, pronum est æstimare; certum est, bonum Angelum sub prodigioso igne fuisse, quando Moyse apparuit Dominus in flamma ignis de medio rubi: & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur. Excitatus igitur nouitate rei dixit: *Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus.*

Exod. 3.2.

§. VI.

Aëris Monstra.

Sed ab ignibus ad aërem reuertamur, varijs pluuiarum monstris insignem. Si quidem prater hac, inferiore calo relatum in monumenta est, lacte & sanguine pluisse *M. Acilio. C. Portio Coss. Et saepe alias carne, sicut L. Volumnio, Seruio Sulpicio Coss. eamq. non perputruisse, quod non diripuissent aues. Item ferro in Lucanis, anno ante, quam M. Crassus*

Plin. l. 2.
nat. hist.
c. 56.

Crassus